

ВИПУСКНИКИ ЕКОНОМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ 1994–1996 рр.

Зустріч друзів, м. Будапешт, грудень 2018 р.

Студентські роки... Щаслива та незабутня пора, час розквіту, змужніння, непогамовної жаги до звершень і відкриттів. А ще — час великої душевної відкритості. Університет — місце, що збирає під одним дахом людей часом дуже різних. Збирає — і єднає, трапляється, що й на все життя: коли народжується воістину безцінний скарб — справжня дружба. Дружба, що їй не страшні ні роки, ні відстані, а різниця у поглядах тільки додає міцності.

Так і Уманський національний університет садівництва став для п'яти завзятих, енергійних та ініціативних юнаків — Сергія Турбовця, Василя Матієнка, Володимира Добровольського, Олександра Підлубного й Олександра Харевського — не тільки навчальним закладом, що готує висококваліфікованих фахівців із широкою палітрою знань і навичок, не тільки гостинною домівкою на п'ять незабутніх років, не тільки вдалим стартовим майданчиком, а й місцем зустрічі. Місцем, де народилася та зміцніла щира чоловіча дружба, яка й нині, через роки, не втрачає ні сили, ні гарту, ні барв.

Познайомилися майбутні друзі-нерозливовода під час вступних іспитів, і тривожна гарячка вступної пори неабияк їх згуртувала. Далі були інші «перипетії», якими щедро повніться студентське життя: від заселення до гуртожитку до гарячих навчальних буднів з численними маленькими й не дуже радіощами та печаллями.

Хлопців єднало серйозне, вдумливе ставлення до навчання. Для кожного з них університет став ідеальним стартовим майданчиком для подальшої професійної реалізації, підґрунтям фахового успіху. Кожен певен, що знання, здобуті в стінах альма-матер, надзвичайно актуальні, у якій

би галузі не працював. Ба більше: завдяки щедру наповненню навчальних планів практичними заняттями студенти Уманського національного університету садівництва завжди виходили у світ не просто добре підготованими «вузькими» спеціалістами, а фахівцями «широкого профілю» зі свіжим, незаангажованим мисленням, готовими сприймати та продукувати нові оригінальні ідеї.

Друзі зі вдячністю та теплом згадують викладачів рідного вишу, їхній високий професіоналізм, блискучу ерудицію та велику педагогічну майстерність. Кожен педагог і науковець, який будь-коли ставав за викладацьку кафедру в затишних аудиторіях Уманського національного університету садівництва, незмінно був для своїх студентів еталоном фахівця. Кожна пара перетворювалася на визначну подію. Особливо запам'яталися заняття на кафедрах економіки, організації рослинництва, агрохімії, іноземних мов. Назавжди незабутніми залишаться лекції та семінари в Богдана Степановича Гузара, Григорія Івановича Мусатова, Володимира Петровича Марченка, Миколи Івановича Єріна, професійна майстерність яких і нині, через роки, сяє на фаховому овиді провідною зорею.

Об'єднувала друзів-побратимів і діяльна цікавість до громадського життя вишу. Всі вони брали активну участь у студентському самоврядуванні. Василь Михайлович Матієнко був свого часу студентським деканом, а Сергій Борисович Турбовець — його заступником. Володимир Павлович Добровольський очолював студентський профспілковий комітет. А ще — з другого курсу всі були незмінними учасниками змагань КВК університету, де часто виборювали перші місця.

Двадцять років після випуску, м. Сміла, 2016 р.

Пам'ять про студентські роки густо перемережована яскравим плетивом кумедних спогадів, які незмінно викликають у дружньому колі щирий сміх і світлу ностальгію. Чільне місце серед них заслужено належить історії про практику на тваринницькій фермі, коли городянинові Володимирі Добровольському, який раніше бачив ферми хіба по телевізору, довелося прибирати біля свині. Відчайдушний юнак, однак, не спасував перед проблемою, а натомість рішуче взявся до незвичної справи. Друзі досі регочуть до сліз, згадуючи його монолог, адресований незворушній паці: «А посунься-но, ти ж жінка, маєш бути охайною!». А чого вартий випадок, що стався на весіллі Олександра Івановича Харевського: ані юні молодята, ані їхні численні гості не змогли стримати вибухового реготу,

Прага, 2016 р.

коли університетські друзі молодого ввели до шалаша свій весільний дарунок — живе козеня!

Минули літа, відгриміла студентська пора, прихлива доля розкидала друзів різними містами і країнами. Але юнацька дружба не минула, хіба лише зміцніла, ставши дружбою зрілих мужів. Вони підтримують міцні стосунки, зідзвонюються, організовують зустрічі, хай не так часто, як хотілося б, але — щороку. А зібравшись разом, з великою любов'ю згадують рідний виш. І нині, маючи нагоду привітати університет з ювілеєм, кожен з них щиро бажає альма-матер і її сучасним та майбутнім викладачам і студентам незмінного процвітання, невичерпних сил для творчого пошуку, амбітних поривань і високих звершень.

Народився 27 липня 1974 р. в сім'ї лікарів — Павла Миколайовича та Ірини Володимирівни. Вищу освіту юнак здобував упродовж 1991–1996 рр. на економічному факультеті Уманського сільськогосподарського інституту за спеціальністю «Економіка та управління в галузях АПК». Зазначає, що в цьому виші назавжди засвоїв важливу істину: в житті треба покладатися тільки на себе.

Трудову діяльність В. П. Добровольський розпочав у 1996 р. на Немирівському хлібоприймальному підприємстві з посади заступника головного бухгалтера. У 1998 р. став аспірантом економічного факультету Московського комерційного інституту. У 2003 р. вступив до Університету Кренфілда на курс «Master of Business Administration», який закінчив у 2004 р.

Із 2005 р. Володимир Павлович обіймав керівні посади в лізингових компаніях. У 2009 р. перейшов працювати в Державну транспортну лізингову компанію (м. Москва) як директор із розвитку. Рухаючись кар'єрними сходами, В. П. Добровольський став заступником генерального директора з роботи з клієнтами. За час його праці кредитний портфель зріс із 60 млн до 14 млрд доларів. Натепер підприємство є найбільшою

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Володимир Павлович Випускник економічного факультету (1996)

**Заступник генерального
директора Державної
транспортної лізингової
компанії (м. Москва)**

лізинговою компанією в Росії і входить у «Топ-400» найбільших компаній щодо виручки.

Отримав ступінь MBA у Школі менеджменту Університету Кренфілда (Велика Британія).

За ефективну діяльність нагороджений Почесною грамотою Міністерства транспорту Російської Федерації. За чималий внесок у розвиток ринку лізингу в Російській Федерації відзначений Почесною грамотою від рейтингового агентства «Експерт».